

SULSA VARJOSOTURIT

술사: 그림자 전사

SAMI MUNUKKA

SULSA - VARJOSOTURIT

Kiitokset

Kiitos perheelleni.

Yhteiset hetket luonnossa – metsäretket, leikit ja tarinat – ovat olleet monien kertomusteni alku. Perheeni tuki ja kannustus ovat kulkeneet mukana koko kirjoittamisen matkani ajan.

Kiitos Jarmolle avusta ensimmäisten kirjaprojektieni sivujen asettelussa sekä arvokkaista neuvoista kirjojen työstämisessä. Kiitos myös Klausille avusta kirjan kansisivujen toteuttamisessa.

Tämä kirja on saanut alkunsa monista henkilökohtaisista kokemuksista. Pitkäaikainen itsepuolustuksen harjoittelu on vaikuttanut vahvasti tarinan ajatuksiin ja tunnelmaan.

Matkani Etelä-Koreaan ovat myös inspiroineet tätä kirjaa. Korealainen kulttuuri, maisemat ja ihmiset ovat tehneet minuun suuren vaikutuksen ja auttaneet rakentamaan tarinan maailmaa.

Kiitos myös kaikille lukijoille. On ilo jakaa tämä tarina kanssanne.

Kun sydän kuuntelee, uusi seikkailu alkaa.

Kirjoittanut:

Sami Munukka

© 2026 Sami Munukka

Kannen suunnittelu: Sami Munukka

Sisuksen taitto: Sami Munukka

Kustantaja: BoD · Books on Demand Mannerheimintie

12 B 00100 Helsinki

bod@bod.fi

Valmistaja: Libri Plureos GmbH

Friedensallee 273

22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-9-5280-7595-0

Etelä-Korea, 1980-luvun loppu.

Korean telakat kasvoivat nopeasti maailman suurimpien joukkoon. Uusia rahtilaivoja ja tankkereita rakennettiin valtavia määriä, ja eri puolilta maailmaa saapui insinöörejä, teknikkoja ja asiantuntijoita osaksi tätä kasvua.

Myös suomalainen meriteollisuus oli mukana tässä kehityksessä. Pohjoisesta saapuneet dieselmoottorit ja niiden asiantuntijat tunnettiin luotettavuudestaan, ja suomalaisia työskenteli Korean telakoilla kuukausia kerrallaan valvomassa moottoreiden asennuksia ja käyttöönottoa.

Se oli aikaa ennen internetiä ja älypuhelimia. Yhteydet kotiin kulkivat usein puhelinkoppien kautta, ja kirjeet matkustivat hitaasti maanosien välillä.

Näiden telakoiden, vuorten ja meren välissä alkoi myös tarina, josta harva tiesi mitään.

Vuorten koe

Hän juoksi.

Ja juoksi yhä kovempaa.

Hän väisteli puita ja kantoja, hyppi juurien yli ja työnsi sivuun kasvoihin osuvia oksia.

Metsä tuntui kasvavan hänen ympärillään – kuin se yrittäisi hidastaa häntä.

Maa hänen jalkojensa alla nousi koko ajan ylöspäin.

Hänen sydämensä hakkasi rajusti.

Hengitys kävi raskaaksi. Puuskutus repi rintaa.

Hän oli juossut jo pitkän matkaa.

Silti tunne takaa-ajosta ei kadonnut.

Hän tunsu katseet selässään.

Hän kuuli askeleita.

Oksien rasahtelua.

Äänet lähestyivät.

Tai ehkä ne olivat vain hänen omaa hengitystään ja sydämensä jyskettä.

Hän ei ollut varma.

Mutta hän tiesi yhden asian.

Tämä ei ollut harjoitus.

Tämä oli koe.

Koko elämänsä hän oli kuullut nuo sanat.

Koko elämänsä hän oli miettinyt niitä.

Ne olivat iskostuneet hänen mieleensä syvälle alitajuntaan.

Kaedareum.

Sana kaikui hänen päässään.

Kaedareum.

Hän pakotti mielensä tyyntyä.

Paniikki pyrki pintaan.

Mutta hän ei antanut sen tulla.

Hän juoksi.

Sitten metsä alkoi harveta.

Puiden väliin ilmestyi valoa.

Samalla hän kuuli uuden äänen.

Valtavan.

Kasvavan.

Pahun.

Koski.

Mitä lähemmäs hän pääsi, sitä voimakkaammaksi kohina muuttui.

Mutta takaa kuului edelleen ääniä.

Oksan katkeaminen.

Askeleet.

Liian lähellä.

Hän pysähtyi äkisti.

Hengitys oli äänekästä.

Sydän hakkasi kuin se yrittäisi paeta rinnasta.

Hän sulki silmänsä.

Sisään.

Ulos.

Uudestaan.

Vielä kerran.

Kun hän avasi silmänsä, näkymä hänen edessään sai hänet jähmettymään.

Valtava koski.

Se oli noin kymmenen metriä leveä.

Vesi syöksyi alas jyrkkien kallioiden välistä valkoisena
kuohuvana massana.

Pudotus näytti hurjalta.

Liian hurjalta.

Kosken pauhu täytti ilman.

Takaa kuului taas ääni.

Tällä kertaa lähempää.

Hän astui metrin verran taaksepäin.

Hengitti kerran.

Sitten hän ponnisti.

Hän hyppäsi.

Hetken ajan hän vain putosi.

Ilma viilsi kasvoja.

Maailma tuntui pysähtyneen.

Yksi ajatus täytti hänen mielensä.

Kaedareum.

Kaedareum.

Sitten —
loiskahdus.

Jalat osuivat veteen.

Koko vartalo kastui kerralla.

Jääkylmä koski puraisi hänen ihoaan.

Adrenaliini räjähti hänen suonissaan.

Hän toivoi vain yhtä.

Että hän ei osuisi kiviin.

Sitten virta nappasi hänet.

Koski repäisi hänet mukaansa.

Hän pyöri veden alla.

Kieppui virran mukana.

Kaikki oli kuohua.

Painetta.

Kylmyyttä.

Silloin mestarin sanat välähtivät hänen mieleensä.

“Älä taistele virtaa vastaan.”

“Käytä sitä.”

Hän antoi veden kuljettaa itseään.

Hetkittäin hänen mielensä tyhjeni kokonaan.

Ei ajatuksia.

Ei pelkoa.

Vain olemassaolo.

Sitten hän nousi pintaan.

Hän sai vedettyä ilmaa keuhkoihinsa.

Virta vei häntä yhä eteenpäin.

Sitten hän näki jotain.

Poukaman.

Noin kahdensadan metrin päässä rannassa oli pieni suojaista kohta.

Jos hän jaksaisi uida.

Jos hän pääsisi sinne.

Hän alkoi kauhoa käsillään niin kovaa kuin pystyi.
Virta taisteli vastaan.

Mutta hän taisteli takaisin.

Metri metriltä hän lähestyi rantaa.

Lopulta hänen sormensa osuivat ruuhon.

Hän tarttui siihen molemmin käsin.

Virta yritti repiä hänet irti.

Mutta hän puristi kiinni.

Hän potki jaloillaan.

Veti itseään eteenpäin.

Sentti sentiltä.

Kunnes lopulta hän raahautui rannalle.

Hän kierähti selälleen.

Hän hengitti.

Hengitti uudestaan.

Sydän hakkasi yhä rajusti.

Hän oli väsynyt.

Todella väsynyt.

Aurinko oli jo laskemassa. Aikaa ei ollut paljon.

Hetken kuluttua hän avasi silmänsä ja katsoi ympärilleen.

Pieni poukama suojasi häntä.

Kalliot nousivat molemmin puolin rantaa.

Kukaan ei voinut nähdä häntä kosken yläpuolelta.

Ehkä hän oli selvinnyt.

Mutta hän muisti mestarin sanat.

“Tämä päivä tulee.”

“Sinut lähetetään vuorille.”

“Sinua jahdataan.”

“Ja jos selviät huomiseen auringonlaskuun mennessä...”

“olet valmis.”

“Tämä ei ole harjoitus.”

“Tämä on koe.”

Hänellä ei ollut aikaa jäädä siihen.

Hänellä oli vain yksi päämäärä.

Päästä perille.

Ilta hiipi metsään.

Ja hän tiesi yhden asian varmasti:

Jos hän jäisi paikalleen liian pitkäksi aikaa, kylmyys tappaisi hänet.

Hän hengitti vielä hetken.

Antoi itselleen muutaman minuutin.

Sitten hänen olisi pakko nousta.

Ja jatkaa matkaa.

Hän liikkui eteenpäin hitaasti.

술사 그림자 전사

**Koreassa koulutettu varjosoturi palaa Suomeen -
mukanaan taidot, jotka kuuluvat
vuosisatoja vanhaan
Sulsa-perinteeseen.**

**Kun menneisyyden viholliset nousevat varjoista
ja tapahtumat kietoutuvat myös
Suomen laivateollisuuden ympärille,
alkaa vaarallinen peli
kahden maailman välillä.**

**Idän salaiset soturitaidot
kohtaavat modernin maailman.**

**Varjoissa liikkuvat ne,
joita kukaan ei näe.**

ISBN 978-952-807-595-0

9 789528 075950